

מ"ת 62055/05/17 - מוחמד פרחאת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 62055-05-17 מדינת ישראל נ' פרחאת(עציר)
תיק חיצוני: 216143/2016

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופט זיו אריאלי
מוחמד פרחאת	
מדינת ישראל	

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש להתיר לו לצאת לעבודה. אזכיר כי נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות, לרבות תקיפת שוטר, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון. המשיבה עתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בהחלטתה מיום 23.8.17 הותרה סגנית הנשיא, כב' השופטת א' קנטור, על המשך מעצרו של המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני, ובפיקוחם של שלושה מפקחים.

עתה, בחלוף כחודשיים מעת שניתנה החלטת כב' השופטת קנטור, עותר המבקש כי יותר לו לצאת לעבוד, כפחח במוסך "סגול" בכרמיאל (זהו מקום עבודתו של המבקש, טרם מעצרו). נטען כי המבקש הוכיח שניתן וראוי לתת בו אמון. עוד הפנה הסנגור להתמשכות הצפויה של ההליכים המשפטיים בעניינו של המבקש (הדיונים במסגרת התיק העיקרי נדחו, ומספר פעמים, ובין הצדדים מתנהלים מגעים בניסיון להגיע להסדר טיעון).

המשיבה מתנגדת לבקשה.

בפני נחקר המפקח המוצע, הבעלים של מוסך "סגול" בכרמיאל. הלה ציין כי העסיק את המבקש במספר הזדמנויות, העסקתו האחרונה הייתה עד למעצרו בתיק הנוכחי. המדובר במוסך בו מועסקים למעלה מ- 50 עובדים, במספר מחלקות. בנוסף ציין המפקח כי הוא מנהל מוסך נוסף, המצוי במרחק של כמה מאות מטרים משם. המפקח ציין כי הוא מכיר את המבקש מזה שנים, כי הוא מגוייס להעלות אותו על דרך הישר, וככל שהדבר יידרש - הוא יכול לדאוג כי המבקש ישאר צמוד אליו במהלך כל שעות העבודה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים והתרשמתי מהמפקח המוצע, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, וזאת מכמה נימוקים.

ראשית, אני סבור כי לא חלף זמן ניכר מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המבקש. המדובר בפרק זמן של מעט

עמוד 1

למעלה מחודשיים מאז הורה בית המשפט על המשך מעצרו של המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני. על פניו המדובר בתקופה קצרה, אשר אינה עומדת בתנאי סעיף 52 לחוק המעצרים. כידוע, מסגרת דינו של עיון חוזר לא נועדה לשמש מסלול לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת [השווה בש"פ 898/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.2016)]. ר' גם בש"פ 4497/15 חיימוב נ' מדינת ישראל (2.7.2015); בש"פ 4314/10 פלוני נ' מדינת ישראל (23.6.2010), שם נקבע, כי פרק זמן של שלושה/ארבעה חודשים, אינו עולה כדי "זמן ניכר" המצדיק פניה בבקשה לעיון חוזר.

שנית, לא חל להבנתי שינוי בנסיבות, ולא התגלו עובדות חדשות. משכך מתחייבת המסקנה כי אף עילות אלו לעיון חוזר המנויות בסעיף 52 לחוק המעצרים - לא התקיימו בענייננו.

שלישית, ההנחה המובנית בחלופת מעצר אשר הוחלה בהסכמת המבקש, היא כי הנאשם ישהה במסגרת זו במהלך כל התנהלות משפטו, וכל עוד המשפט מתמשך התמשכות סבירה - לא תקום עילה לשינוי החלופה. ר' למשל בהקשר זה בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2005); ור' גם בש"פ 2016/05 חודיארוב נ' מדינת ישראל (31.3.2005), שם נאמרו הדברים הבאים, היפים גם לענייננו:

"אין הצדקה עניינית לסטות מחלופת מעצר שהוטלה, אך מן הטעם שנאשם מתכנן להשתלב בלמודים או בעבודה במהלך משפטו, גם אם הדבר עשוי להועיל להליך שיקומו. נקודת המוצא היא כי הסדר חלופת המעצר כפי שנקבע במקורו הוא זה אשר יהא תקף עד לתום משפטו, ואין לסטות ממנו אלא בנסיבות מיוחדות ומטעם מיוחד המצדיק שינוי ההחלטה".

רביעית, מאז תוקן חוק המעצר בכל הנוגע למעצר בפיקוח אלקטרוני - חל שינוי קונספטואלי בכל הנוגע למהותה של צורת פיקוח זו. הפיקוח האלקטרוני איננו עוד בגדר חלופת מעצר, אלא הוא מהווה מעצר לכל דבר ועניין [ר' למשל בש"פ 5285/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.2015)]. לאבחנה זו נודעת משמעות רבה בין היתר בכל הנוגע לגישת בתי המשפט ביחס לבקשות לצאת לעבודה בתקופת הפיקוח האלקטרוני. עמד על כך בית המשפט העליון [כב' השופטת ע' ברון] בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.2016):

"כזכור, מטרתה של תכנית הפיקוח האלקטרוני במתכונתה הנוכחית היא לשמש אמצעי מעצר נוסף לעצורים, שמפאת מסוכנותם לא ניתן היה לשחררם לחלופה שיהא בה כדי להפחית דיה ממסוכנות זו. נודעת לדברים אלה משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך".

אף בענייננו, סבורני כי היציאה ממקום מעצר הבית לצורכי עבודה אינה עומדת בתנאי סעיף 22ד' לחוק המעצרים, ואינה מגעת כדי "תכלית חשובה אחרת" אשר מצדיקה פתיחת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה. אמנם, ב"כ המבקש הציע, כי על מנת לאפשר למבקש לעבוד יבוטל הפיקוח האלקטרוני. ואולם דומני כי בכך יש כדי להפוך את היוצרות. כל

עוד הפיקוח האלקטרוני דרוש כמענה למסוכנות הנשקפת מנאשם (וזהו המקרה שבפני), הרי שאין מקום לבטל כליל את הפיקוח האלקטרוני רק כדי שיתאפשר לנאשם לצאת לעבודה.

חמישית, בשים לב למסוכנות הנשקפת מן המבקש, מסוכנות אשר מצדיקה את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני, ולאחר ששמעתי על אופי העבודה המוצעת - אינני סבור כי יש לאפשר למבקש לצאת ממקום מעצר הבית למשך פרקי זמן ארוכים. להתרשמותי, המפקח המוצע אמנם מגוייס לסייע למבקש. רצונו כן ואמיתי. ואולם, אופי עבודתו של המפקח, כפי שזה תיאר אותו במהלך עדותו בפני, אינו מאפשר פיקוח צמוד על המבקש [אשר מיועד לעבוד במחלקת צבע ופחחות במוסך].

סוף דבר - הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את העתק החלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.